

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum Augustinus conuenienter definat confessione? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Vtrum Augustinus conuenienter definiat confessionem?

25
Tho. ubi
sup. ar. 2.
q. 1. &
seq.
* ex lib.
de vera
& falsa
pœnit. e.
10. 10. 4.

AD primum sic proceditur. Videtur, quod Augustinus * inuenienter definiat confessionem, dicens, Confessio est per quam morbus latentis veniæ aperitur. Morbus enim contra quem confessio ordinatur, peccatum est. Sed peccatum aliquando apertum. Ergo non debuit dicere morbum latentem esse, cuius confessio est medicina.

¶ 2 Præterea, Principium pœnitentiæ est timor. Sed confessio est pars pœnitentiæ. Ergo non debet pro essentia confessionis ponere spem, sed magis timorem.

¶ 3 Præterea, Illud quod sub sigillo ponitur, aperitur, sed magis clauditur. Sed peccatum, quod quis confitetur, sub sigillo confessionis ponitur. Ergo non aperitur in confessione peccatum, sed magis clauditur.

¶ 4 Præterea, Inueniuntur aliæ quædam definitiones ab ista differentes. Greg. * enim dicit confessionem esse peccatorum detestatio, & ruptio verborum. Quidam verò dicunt, quod confessio est confessio facerdote legitima peccatorum declaratio. Quibusdam autem dicunt sic: Confessio est sacramentalis de peccatis accusatio, ex erubescencia, & per clauis ecclesiæ satisfactoria, obligans ad peragendam pœnitentiam iniunctam. Ergo videtur, quod prædicta definitio, cum non omnia contineat, quæ continentur, insufficientis sit.

RESPONDEO dicendum, quod in actu confessionis plura consideranda occurrunt. Primo, ipsa instantia actus siue genus eius, quod est manifestatio peccati. Secundo, de quo fiat, scilicet de peccato. Tertio, cui fiat, scilicet sacerdoti. Quarto, effectus eius, scilicet spes veniæ. Quinto, effectus eius, scilicet liberatio a peccato, & obligatio ad aliam partem exoluendam. In prima ergo definitione

* hom. 40
in Euāg.
non longè
à princ.

gult. * tangitur, & substantia actus, in apertione: & de quo fit confessio, cum dicitur morbus latens: & causa, in spe veniæ. & in alijs definitionibus * tanguntur aliqua de illis quinque assignatis, vt cuilibet inspicienti patet.

* posita
in arg. 1.
* in arg.
4. posuit.

Ad primum ergo dicendum, quod quamuis sacerdos aliquando sciat eius peccatum vt homo, non tamen scit vt Christi Vicarius. Sicut etiam iudex aliquando scit aliquid vt homo, quod nescit vt iudex: & quantum ad hoc, per confessionem aperitur. Vel dicendum, quod quamuis actus exterior in aperto sit, actus tamen interior qui principium est actus exterioris, in occulto est: & ideo oportet quod per confessionem aperiat.

Ad secundum dicendum, quod confessio presupponit charitatem, qua quis viuus efficitur, vt in littera * dicitur: Contritio autem est in qua datur charitas. Timor autem seruilis qui est sine spe, est prauus ad charitatem. Sed habens charitatem magis mouetur ex spe, quam ex timore: & ideo causa confessionis ponitur potius spes, quam timor.

* lib. 4.
Sent. dist.
18. §. D.

Ad tertium dicendum, quod peccatum in qualibet confessione aperitur sacerdoti, & clauditur alijs, confessionis sigillo.

Ad quartum dicendum, quod non oportet in qualibet definitione omnia tangere, quæ ad rem definitam concurrunt: & ideo inueniuntur quædam definitiones siue assignationes, datæ penes vnâ causam, quæ in quædam penes aliam.

ARTIC. II.

Verum confessio sit actus virtutis?

26

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod confessio non sit actus virtutis. Omnis enim actus virtutis est de iure naturali: quia ad virtutes apti sumus à natura, vt Phil. dicit in 2. Eth. * Sed confessio non est de iure naturali. Ergo non est actus virtutis. Præterea, Actus virtutis magis conuenire potest innocenti quam ei qui peccauit. Sed confessio pecca-

* paulo à
principio
lib. 2.